

במשך חדשים אחדים, נחבונן איך הוא עובד.

רבינוביץ - ו"א שיחיה הסכם רק בעל-פה, גם בתסכם זה
ישמש מו"י.

קטלן - נדמה לי שהחברים בה"א מגזימים בערך הסכנה
ובערך תגושטנקא שלנו, אולם תחיתת חוזה יכולה לשמש אפחלא
בשביל מוזס להוריד השכר.

לדעתי יש לעכב את הענין, כי תדבר דורש בירור
בוה"מ. לע"ע יש למקון שהיוה שביח-תחרוש נמצא בביח-לחם
אין אפשרות למועצה להשגית על חנאי-העבודה המוסכמים.
רבינוביץ יודיע לבעל הבית שמצא שהפר את החוזה,
והמועצה מתעצת את המוסדות המוסכמים מה לעשות.

ז' כסלו
17 נובמבר
יום ג'

ישיבת ועד פועלי קריניצה, קיצים וזיליסם.
בביח-תחרוש שורה כבר שנים אחדות "קדחת" - בשאלת שכר העבודה
(חורדה והעלאה). לפני חדשים אחדים - עזב פסח - הודיע קריניצה
שאינו יכל להתקיים, ומוכרח לפטר כמה פועלים, לרגל הסחירים
הגבוהים. רצה לפטר פועלים וחיקים שעובדים כבר 10-12 שנה,
ולהשאיר פועלים חדשים שלמדו העבודה. אז נגמר להוריד באופן
סמוע 9 2/2% מכל הפועלים. עכשיו עובדים רק 6 שעות (זה שבועים).

הודיע לועד שהוא צריך לפטר 27 פועל (עובדים 67). לעשרה

הודיע על פטורין, ביניהם 4-5 וחיקים.

לא הודיע לכל ה-27 מפני שלא רצה לעשות פניקה, לפי

דבריו, שלשום היו העשרה כבר לא צריכים לבוא לעבודה. הסועצח

תחליטה להודיע שאין הודעה של שבוע מספקת. הוא הסכים להודעה

של שבועים. בשבוע הבא, איפוא, הם צריכים לעזוב העבודה.

קיצים דרש מסנו חכניה כל ה-27. הנמוק האסחי של הפטורין -

רצון לתוויל שכר העבודה. רק בנוגע לאחר - פועל ראשי שמקבל

62 גרוש - הוא אומר שאין לו בו צורך.

לארבעים שישארו אחרי כל הפטורין לא תהיה עבודה

אלא 8 שקוח ביום, לפי דבריו.

הפועלים חותיקים הם פועלי הרהיטים הכי טובים בעיר,

אבל בהשוואה לשוק הם מקבלים מחירים גבוהים. גם התוצרת של

קריניצה נמכרת בשוק במחיר יוחר טוב. אך קריניצה סוען שאינו

"כשר-התחרות" - ביחוד ב"עבודה לבנה" (חלונות, דלתות). יש

התחרות מצד בתי-מלאכה קטנים. רק בתי-החרושת של קוך (13)

פועלים) משלם מחירים כמו קריניצה.

השכר המסוע של פועל אצל קריניצה יוצא 26 גרוש,

המינימום אצלו הוא 16 גרוש (עשרה מקבלים פחות מ-20 גרוש).

אם יפוטרו 27 הפועלים - יהיה המסוע 24,5 גרוש.

בין פועלי קריניצה נחשבים 41 לשטם הקבוע; כעשרים

וחמשה הם זמניים. בין העומדים להתפטר יש 11 וחיקים, 10-16

זמניים.

אם יפוטרו רק הזמניים יעלה יום עבודה מסומן 29 גרוש.

לדעת קיצים אין להרשות פטורי וחיקים לפני חדשים

וזמניים.

מהי השאלה? אם את מי לפטר - או אם לפטר בכלל?

החשובה - רק את מי לפטר, כי אין להתנגד לפיטורין.

פועל אחד מקיץ - ג'רסון - שהסחיר אצלו בפלים כאשר

בכל מקום, במחסן אין לו סחורה, עובד רק בעד הזמנות, ואינו

מספיק להזמנות, מציע להתנגד לפיטורי החיקים.

קיצים שואל - אם אין לבוא לקריניצה בהצעת שיקבעו ע"י

ועדת פוסמים סחירים כקצותים ויחדל בביח-החרושה הענין ע"ד זנויים

בשכר. הפועלים מחוגרים, ביחוד עכשיו בשעת שרוצים לפטר.

לדעת הפועלים, קריניצה מקובל בכוונה עבודת שיש לו למען ללחץ

על הפועלים בהורדת השכר.

מדוע משלמים לקריניצה יותר?

מפני הסידור המשוכלל וטיב עבודת הפועלים.

תאססה הכללית החליטה לא לפטר הפועלים החיקים.

לדעת ועד הפועלים יש לעשות שביחה.

זיליסם - בביח-חרושה יש סחירים יותר גבהים מאשר

במקומות אחרים. ה"י מקרים שהציעו לקריניצה עבודה, דרש 55

לירה, יצאו ומסרו מעבודה לפועל שקוב את קריניצה ב-35 גרוש.

יש עכשיו הכרח לפטר מספר פועלים. גם לאחר הפטורין יהיו 6

שעות עבודה לפועלים. בשנתים התפרנס ביח-החרושה מעבודה סלון

דוד המלך. זיליסם מציע לדרוש - אם לא ימכים לאי-פטורי

וחיכים - לדרוש פיצויים שבועיים לשנה. אם גם לזאת לא
יסכים - יש להכריז שביחה.

שאלתי אם שביחה - מדוע לא נגר פיסורי וחיכים ?
מלחמה זו יותר צודקת ויותר מובנת.

ויליסט - יש להתחשב עם המשק.

אם המשק אינו יכול לשאת הפועלים - מדוע הפתרון

הוא בפסורין ולא בהורדת שכר ידועה ?

ויליסט - ועדה לבדיקת המחירים ודאי שתוריד בסדר

ידועה השכר.

לדעתי, צריכים ויכלים לחסכים לכל הצעה - אבל לא

לפסורין של וחיכים למען השאיר פועלים יותר זולים. דבר זה

יסכן עמדה כל הפועלים וישלים הפקרות ושרירות בביח-החרושה.

אם קריניצה יציע הצעה אחרת - יעמיד שאלת מחירים - יש לדון

עליה, כי אי-אפשר למסרע להתנגד להצעה שיסודה הוא משקי.

אולי פסורי וחיכים היא שאלה פרינציפיונית. אם הפועלים

יחליטו על שביחה בגלל זה - אין ההסתדרות צריכה להתנגד.

הפועלים צריכים לדעת למסרע שהם מחליטים על שביחה, והם

אתראים לה. בשביחה יכולים להכשל, ומחוך ידיעה זו עליהם

להחליט. ההסתדרות - אם יחליטו על שביחה - תקזור לשובחים

לפי יכלחה.

קיצים קבל דעה זו.